

Legenda castelului blestemat din Bitremont: cine era Hippolyte Vissard de Bocarme

Tarziu, in seara zilei de 21 noiembrie 1850, trei tinere fete si un baiat bateau la poarta locuintei preotului din Bury, o mica localitate intre Mons si Tournai, in Belgia. Cand au aparut in raza de lumina tremuratoare a lampii, preotul recunoscu de indata pe noii veniti ; erau vizitiul Gilles, subreta Emmerance Bricourt si fetele Justine Thibaut si Virginie Chevalier, toti cunoscuti ca niste tineri de treaba apartinand personalului aflat in slujba castelului din Bitremont. Venira sa-l vada pe preot, ca buni credinciosi, pentru a-i face cunoscuta nelinistea lor brivind evenimentele care s-au petrecut in ajun, la 20 noiembrie, in aceasta veche si sumbra asezare inconjurata de ziduri inalte si santuri pline cu apa.

Cea care a luat cuvantul a fost Emmerance Bricourt iar cele relatate de ea erau atat de stranii, chiar pentru un (om ca preotul, care stia cat de ciudata era viata castelanilor din Bitremont ; in imprejurimi se povestea adesea - si nu putine erau persoanele care o faceau - ca proprietarul domeniului, contele Hippolyte Vissard de Bocarme, care abia daca avea 30 de ani, pe cand era sugar, fusese alaptat de o leoaica si ca din cauza laptelui supt devenise salbatic si cu totul deosebit. Bocarme, fiul unui guvernator olandez din insula Jawa si al unei belgiene, se nascuse pe fregata Erimus Marinus, in cursul unei calatorii in Extremul Orient. Dupa un timp petrecut in America, unde tatal sau incercase sa se imbogateasca ca vanator si facand negot cu tutun, tanarul ramase fara nici o educatie. Dupa reintoarcerea in vechiul continent, baiatul intampina foarte mari dificultati pentru invatatul scrisului si al cititului. in cele din urma, se pare, a prezentat un oarecare interes pentru stiintele naturale si agricultura, fapt care l-a determinat sa ia in mana administrarea domeniului din Bitremont, mostenit de la parintii sai.

Dornic sa-si imbunatateasca situatia financiara, destul de "nesigura dealtfel, s-a casatorit in anul 1843 c fata unui burghez, Lydia Fougnes, pe care o credea foarte bogata. Tatal tinerei "contese", farmacist instarit in Pemwelz, isi crescuse pe cei doi copii, Lydia si un baiat bolnavicios numit Gustave, dorind sa le asigure un rang social mai inalt ca al sau. Abia dupa casatoria fiicei salt s-a dovedit ca averea familiei Fougnes era cu mult ma. modesta decat banuise. Dota tinerei contese se reducea la o renta anuala de 2 000 franci, ceea ce era cu mult prei putin pentru a putea satisface nevoile extravagante al tinerei perechi.

Pe parcursul catorva ani, castelul din Bitremont deveni cunoscut pentru serbarile, banchetele, vanatoriile, dar in acelasi timp si pentru proasta gospodarire a afacerilor contelui ; urmarea a fost cresterea neincetata a datoriilor; Scenele de scandal si cearta care aveau loc intre conte si contesa erau urmate apoi de efuziunile unei iubiri, pasionale. Dupa moartea farmacistului, renta anuala, desi crescuta la 5 000 de franci, nu reusea niciodata sa satisfaca setea de petreceri iar datoriile proprietarilor din Bitremont cresteau. in 1849, situatia luase o intorsatura asa de rea incat, pentru a putea face fata nevoilor celor mai urgente, Bocarme apelase la economiile servitorilor sai.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

O singura speranta ii mai lumina orizontul: eventualitatea mortii fratelui sotiei, Gustave, care mostenise cea mai mare parte din averea farmacistului. Tanarul, daca ar fi decedat, contesa devenea unica lui mostenitoare.